

Dương Thụy

Bảo tàng sợ hãi

Lần này Su giận, ai bảo Lắc khơi lại "kỷ niệm buồn". Mà Su cũng tự hỏi mình có lãnh cảm không, sao gặp đàn ông con trai là sợ. Nhưng mà không phải ai Su cũng sợ, cỡ mấy chàng đẹp trai, có học thức, hào hoa phong nhã, lịch sự, tế nhị là Su chịu liền.

Su gọi điện cho Lắc, nói kỳ nghỉ lễ Các Thánh chị sẽ đáp xe lửa lên Paris chơi. Sẵn dịp, Lắc đề nghị hai chị em cùng đi Hà Lan cho biết. Hai năm không gặp nhưng Lắc vẫn dễ dàng nhận ra dáng tròn trịa của Su trong dòng người bước xuống tàu. Nó chạy lại đỡ giỏ đồ trên tay chị hàng xóm:

- Sao? Đi xe lửa khỏe há? Rồi em sẽ đưa chị đi thăm Paris!

Su cảm động nắm tay Lắc, thấy nó như em ruột mình. Con này lạnh lẽo lắm, may mà sang đây đã có nó, nó tư vấn hết. Hai chị em ra khỏi nhà ga, xuống métro về ký túc xá chỗ Lắc ở.

- Già rồi sao không lấy chồng đi còn ham học làm gì? - Lắc bắt chuyện hỏi - Năm nay chị bao nhiêu rồi?

- Mới có 30 mà già cái gì! - Su không giận, chị quen với cách mọi người trong xóm hay chọc mình - Tao không học để tui trẻ như mày

qua mặt sao?

- Kỳ đó tưởng ông anh họ Việt kiều của em " vớt" chị rồi chứ! - Lắc chép miệng - Ai dè bà bị lãnh cảm!

- Xí , tại tao hồng thèm!

Lần này Su giận, ai bảo Lắc khơi lại " kỷ niệm buồn". Mà Su cũng tự hỏi mình có lãnh cảm không, sao gặp đàn ông con trai là sợ. Nhưng mà không phải ai Su cũng sợ, cỡ mấy chàng đẹp trai, có học thức, hào hoa phong nhã, lịch sự, tế nhị là Su chịu liền. Nhưng không ai thèm giới thiệu cho chị những người như vậy, toàn là để bọn Việt kiều ể bơ mả về dòm ngó chị. Dù gì chị cũng mang danh giảng viên đại học chứ bộ! Con Lắc này ghê gớm lắm, tối ngày đòi chị lấy chồng hòai cho nó được làm dâu phụ. Hồi nhỏ xiu nó đã " lu xu bu" nên mọi người trong xóm đặt nó tên Lí Lắc, sau lần hồi gọi tắt dần thành Lắc. Lắc sang Pháp du học được 2 năm rồi, lúc nào " meo" về cũng đòi làm mai cho Su 1 người. Hỏi người đó ra sao, có đẹp trai không, công ăn chuyện làm thế nào, học vị tới đâu, nghe nhạc theo gu gì... nó trả lời làm Su bức mình quá không thèm liên lạc với nó nữa. Ai đòi, nó dám nói " Em bây giờ học cách nói thẳng của tụi Tây cho đỡ mất thì giờ. Nói thiệt, chị Su có khuôn mặt rất dễ thương nhưng thân hình thì " chim cánh cụt". Quá 30 rồi mà còn làm giá chi? Chị mà như quần áo là bên đây đem ra rao: " hàng đã cắt nhãn hiệu, đại hạ giá 70%". Em thương chị cô đơn chưa biết mùi nộ hôn đầu là gì nên làm mai cho, mà sao thấy " chảnh" quá!"

Giận Lắc hơn 6 tháng thì Su được tin mình đạt học bổng sang Pháp học Cao học, và tương lai làm luận án Tiến sĩ. Thế là phải nổi lại

liên lạc để nhờ Lắc chỉ cho cách chuẩn bị hành lý và kinh nghiệm làm giấy tờ , đi máy bay. Su chỉ quá cảnh ở phi trường tại Paris mấy tiếng rồi lấy tiếp máy bay nội địa xuống Lyon. Lắc nhờ người quen của nó ở đó rước chị. Mấy tháng nay xa nhà Su buồn thê thảm, may có Lắc gọi điện an ủi trò chuyện. Tình cảm chị em đang tốt đẹp thì lần này đến Paris chơi với Lắc chưa gì nó lại làm Su phật lòng.

Lắc dẫn Su vô phòng mình, Su biết trước rồi phải có kẻ nằm giường người nằm đất vì phòng chỉ có 5 mét vuông. Lắc hào phóng:

- Cho chị tối này ngủ trên giường vì vừa đi xe lửa. Nhưng ngày mai đổi tua nha. Chị thì đâu có sợ đau lưng vì được... mỡ bao bọc đến mấy lớp!

Su ráng nhin, chị cười hề hề:

- Mày ăn hiếp tao quá nha. Mập vậy chịu lạnh tốt. Ai như mày: cây tre miếu!

- Ốm là một đó bà! - Lắc trả đũa - Tụi Tây mê tui lắm đó!

- Vậy mày có bồ chưa? Mày nhỏ hơn tao 10 tuổi, năm nay cũng 23 rồi!

- Có! - Lắc lục ngăn bàn lấy ra tấm hình một chàng mũi thẳng, mắt biếc, tóc mây bồng bênh - Đẹp trai bá cháy hôn?

- Đẹp! Sao mày không làm mai cho chị mấy chàng giống như vậy nè!

- Bà chịu Tây sao? - Lắc hù - tụi nó hay đòi ngủ chung lắm đó, không cho nó sống thử là nó không chịu cưới đâu!

- Khiếp! Khiếp! - Su hét lên - vậy là mày " mất" rồi hả Lắc?

- Chưa bà! - Lắc làm mặt buồn - Tui kết vậy thôi chứ thấy không hợp tên nên dang ra rồi.

- Người ta chỉ sợ không hợp tuổi, mà lại sợ không hợp tên. Nó tên gì?

- Hẳn người Úc, sang đây làm luận án Tiến sĩ về văn chương Pháp. Hẳn tên Lúc (Luck). Tui nghĩ mai một tui dẫn hẳn về Việt nam, mấy "cái loa" xóm mình tối ngày cứ la " Vợ chồng Lúc Lắc!" chắc tui mắc cỡ độn thổ. Nên thôi, thà tui Lắc một mình chúc Lúc Lắc với hẳn kỳ quá!

Su bật cười " Đồ quỉ! Con nhỏ này vẫn chứng nào tật nấy". Lắc cũng cười, hồi ở nhà nó khoái chỗ miệng qua chọc Su lắm. Su học giỏi, lại lớn hơn Lắc khá nhiều tuổi nên chị hay chỉ bài cho nó. Hai chị em chơi thân với nhau, Su tuy lớn hơn nhưng lại ngờ nghệch, không bằng Lắc. Su không ra đời giao tiếp nhiều, chỉ thích chinh phục thật nhiều bằng cấp, đó là đam mê của chị. Có lần Su còn bị Lắc gạt khóc hu hu, má Lắc phải dắt nó qua xin lỗi.

- Mà giàu quá Lắc! du học tự túc mà cũng có tiền mua tivi. Bật lên cho chị coi. Mấy tháng nay buồn chết bỏ, tối ngày ôm sách học hoài. Chắc chị cũng phải mua 1 cái giải sầu.

Lắc bật tivi theo yêu cầu, nó cầm điều khiển chọn phim.

- Ha, ha - Lắc reo lên đắc thắng - Cho bà coi phim này, toàn tài tử đẹp trai, đã lắm!

Một xen ái tình đang diễn ra, hai nhân vật ôm siết nhau vật ra giường, áo quần từ từ vứt rào rào xuống sàn. Máu trong người Su chảy rần rật, chị vừa muốn xem, vừa xấu hổ, giá đừng có con Lắc ở đây.

- Ghê quá! - Su rên rỉ - Mẹ chị dặn coi tới những cảnh này phải che

mặt lại.

Nói là làm, Su đưa hai bàn tay mồm mồm như trẻ con của mình lên che mắt.

- Hết chưa? Xong chưa? Sao lâu quá? Ai thử nghe ghê rợn vậy?

Lắc nhìn Su ngơ ngác. Nó tự hỏi chị đang chọc nó hay sợ thật. Ai đời 1 phụ nữ 30 tuổi lại giãy nảy như con gái mới lớn. Chướng quá!

- Tụi nó làm cái gì vậy Lắc? - Su sốt ruột - Lâu quá mậy?

- Làm tình chứ bộ làm tính sao mà đòi nhanh - Lắc kéo mạnh tay Su ra - Bà làm cái trò gì kỳ cục! mở mắt ra nhìn đi, có thấy gì hông?

Su hí hí mắt, " tụi nó" bị chặn màn che hết, nhưng mà nghe thở nổi gai ốc. Chị chữa then bằng cách lên án Lắc:

- Mà y tiến bộ dữ ghê! Tao về Việt nam mét má mà y. Dám nói " làm tình" tình bơ.

Lắc đứng dậy dậm chân bất mãn, thấy Su đúng là lãnh cảm thật rồi. Hay là bà giả nai, làm bộ sợ nhưng khoái thấy mờ!

- Chị Su! Đây chỉ là phim bình thường ôm ấp, hun hít, có gì đâu! Chị muốn coi phim érotique thú vị không? Phim sex đó. Tối chủ nhật nào trên đài M6 sau 11g khuya cũng có. Không nặng đô lắm đâu, có nội dung, chỉ cách người xem vào cuộc. Chị già rồi phải biết với người ta. Học làm gì 2 ngoại ngữ, 3 bằng đại học mà cơ thể của chính mình thì " bù trất". Nè, Tình dục cũng là 1 môn khoa học đáng hoàng đó nhe!

- Im mậy!

Su hét lên, vẻ mặt ghê tởm. Chị đừng đừng đứng dậy xỏ giày mở cửa đi ra.

- Chị đi đâu vào giờ này? - Lắc hoảng - Có gì từ từ nói. Chị không thích bàn về đề tài này nữa thì thôi chứ sao lại bỏ đi!

- Tao đi toa-lét, làm gì mày cản tao om sòm!

Lắc và Su từ sáng đến giờ đi bộ rã chân ở Amsterdam rồi. Su kịp nhìn thấy mấy cô phục vụ quán giải khát mặc áo thun sát nách và quần sexy chạy tới chạy lui. Lắc còn chỉ cho chị mấy cái bảng hiệu " Porno

- Demonstration" đầy rẫy ngoài đường rồi giải thích đây là nơi diễn kịch minh họa chuyện " đó đó" , coi trực tiếp luôn.

- Chị muốn coi cho biết không? - Lắc hỏi nhỏ, vẻ nghiêm trọng - Em cũng chưa coi bao giờ. Nhân dịp mình đến Amsterdam cũng nên biết " đặc sản".

- Mày nhe! Vừa thôi, tao mét má mày đó! Con nít bây giờ gớm chết!

- Không coi thì thôi!- Lắc lại chọc - Hay tụi mình đến phố màn đỏ đi! Nghe đồn ở đó có mấy cô gái tuyển đủ mọi màu da. Hấp dẫn lắm, đẳng cấp quốc tế mà! Các cô đứng khiêu khích trong tủ kính, quý ông nào chịu không đặng thì bước vào, màn đỏ kéo lại, mặc sức cho mấy người đứng bên ngoài tưởng tượng. Đi không? Cho biết! Đâu có gì bậy bạ!

Su do dự, ừ thì nghe đồn đến Hà Lan phải nên đi xem mấy nơi này, nhưng dù sao mình cũng là giáo viên, con nhà trâm anh. Rủi nhỏ Lắc dụ mình đến coi rồi sau này về Việt Nam phao rùm lên có nước mình bỏ xứ!

- Không đi thì thôi - Lắc giả tảng- Sau này không có dịp đi Amsterdam nữa đâu, đừng có hối hận nha!

- Có kỳ cục không? - Su dao động - Tụi mình là phụ nữ mà!

- Trời ơi! Phụ nữ thì sao? - Lắc vẫn khiêu khích - Phụ nữ Hà Lan còn... hiếp đàn ông nữa đó!

- Ghê mày! - Su lại hét lên làm Lắc bật cười khoái chí.

- Tui chỉ muốn bà mở mắt với người ta thôi. Tui còn trẻ, còn ở lại Châu Âu lâu, tui muốn đi sang đây lúc nào hổng được. Chỉ sợ bà không còn cơ hội trở lại đâu!

- Thì đi! - Su xấu hổ cúi mặt - nhưng về Việt nam mày mà nhiều chuyện là tao xẻo mày đó!

Su tận mắt thấy mấy cô gái đúng là đẹp hết chỗ chê. Vậy mà uống, phải đứng ọ qua ọ lại làm những động tác khiêu dâm khiến bọn đàn ông thèm rở dãi. Thì ra đàn ông, ngoài bằng cấp, công việc, sự nghiệp ra, họ còn mê chuyện này dễ sợ. Su còn nhớ có lần đọc cuốn sách nói về chủ nghĩa hiện sinh của Proust, ông phân tích tất cả những ham muốn của con người đều xuất phát từ nhu cầu "đó". Chị thấy khó hiểu và không tin. Bây giờ chứng kiến cảnh mua bán vừa sang trọng có kính có màn, vừa thấp hèn tiền trao cháo múc mà "ngộ" phần nào. Lắc không bình phẩm, nó có vẻ tỉnh, chắc nhờ quá trình tối chủ nhật nào cũng xem phim sau 11g. Lúc đầu chưa quen nó cũng phản ứng, dù không "làm dữ" như Su nhưng cũng thấy kỳ. Sau riết rồi nhàm, thấy đó cũng là 1 nhu cầu như ăn uống, học hành, vậy thôi! Lắc nghĩ mình phải hiểu để chuẩn bị tinh thần nếu không, sau này la hoảng lên như má nó đêm tân hôn thì hậu quả khó lường. Má Lắc kể bà rất sợ hãi chồng dù không ghét ông. Bà chưa hề có cảm giác vui thích trong sự chung đụng. Bà chỉ coi đó là nhiệm vụ nên sau khi sinh được 2 đứa con bà nhất định không cho chồng đụng

vào người. Ba má Lắc không hề hạnh phúc, hai người không ly dị nhưng ở với nhau mà cắn đũa, làm khổ nhau hoài. Còn bà nội và bà ngoại Lắc, ai cũng sanh 10 đứa con, nhưng trong suốt cuộc đời làm vợ, 2 bà chưa từng biết tới cái gì gọi là " lạc thú". Lắc thấy phụ nữ Việt nam nhiều thiệt thòi. Cũng vì họ được giáo dục theo kiểu như chị Su, chẳng hiểu gì hết, vậy mà cứ lên án, đời này qua đời nọ.

- Chị em mình vào " Sex Museum" hông? Ngay trước mặt nè! -Lắc lại đề nghị, giọng nó nghiêm trang.

- Được voi đòi tiên vậy!

- Chị không coi thì ở ngoài này chờ em, em vô một mình - Lắc nhìn Su khinh mạn - Làm gì chị sợ, đây là viện bảo tàng chứ có phải là sex shop đâu!

Không biết sao Su lại lẳng lẳng móc túi lấy tiền hỏi " Nhiều 1 vé?".

Hai chị em bước vào, cùng lúc đó nhiều du khách nữ người Nhật theo sau. Su vẫn chưa quen, chị cúi gằm mặt, lí nhí với Lắc:

- Rủi gặp phụ huynh tội sinh viên trong này chắc tiếng tăm tao đi đời! dù sao tao cũng là giáo viên!

- Giáo viên hay tổng thống gì cũng có nhu cầu về sex hết- Lắc bực mình nạt- Như vậy mới là người bình thường, sống có thẳng bằng. Bà coi chừng bà đó!

Bị Lắc lôi " gót chân Asin" của mình ra, Su bực bội, chị dẫn bước hùng hổ vào bảo tàng nhưng chỉ vừa nhìn thấy những bức tượng trưng " cái đó" ra, chị đã hoảng, rồi cố cười lớn cho đỡ quê. Lắc lại nạt nhỏ " Vào đây thì xem cho nghiêm túc, cười khinh bỉ như vậy người ta đuổi ra bây giờ!"

Bước ra khỏi bảo tàng, Lắc có vẻ tư lự, Su thì chỉ nhớ có 1 câu cuối cùng trong cái máy tự động thuyết minh những hình ảnh kể về lịch sử tình dục: "Đừng lên án sex vì sex giúp bạn có mặt trên cõi đời này!" Hai chị em tiếp tục bước vào những cửa hàng lưu niệm chọn mua vài món. Su thích mấy cái áo T-Shirt có hình cối xay gió và những chiếc xe đạp nhưng chị thấy đắt quá nên do dự mãi. Lắc thỉnh thoảng hỏi Su:

- Chị thích cái áo này không để em mua tặng chị?

Su vui vẻ đến kế bên nhìn vào áo rồi bất chợt hét toáng lên giữa cửa hàng "Kinh khủng quá!". Thì ra áo in hình "cái đó" của đàn ông. Lắc chỉ định ghẹo Su chơi ai dè chị phản ứng mạnh quá làm mọi người quay lại nhìn lạ lẫm. Lắc quē độ trả cái áo vào chỗ cũ rồi bỏ đi ra ngoài. Su ngượng chín mặt lúp xúp chạy theo sau. Lắc chỉ thềm nói: "Tui tởn bà tới già!" rồi cấm khẩu luôn cho tới khi 2 chị em lết về đến khách sạn dành cho giới trẻ

Lâu lắm rồi Lắc không liên lạc với Su, không phải vì nó giận mà vì quá bận rộn cho chuyện học hành. Su cũng bù đầu bù cổ nên cũng chẳng thềm "meo" gì hết. Đến khi Lắc có việc phải xuống Lyon nó mới nhớ ra và gọi điện bảo Su ra ga đón. Su cũng ở ký túc xá nhưng chị là dân có học bổng nên phòng ốc khang trang hơn. Chị hiếu khách nhường Lắc ngủ trên giường suốt thời gian nó ở với chị chứ không thềm trả thù nó bắt chị ngủ đất còn nói chị nhiều mớ như hồi lên Paris chơi. Su đã mua tivi được vài tháng, Lắc láu lỉnh hỏi:

- Chị coi phim nào trên kênh M6 tối chủ nhật chưa?

- Hòai!

Su trả lời cụt ngủn, tỉnh bơ làm Lắc khá bất ngờ:

- Bà này có tiền bộ nha!

- Có gì đâu, bình thường! - Su vẫn thản nhiên - Phim đó đâu có thuộc dạng khiêu khích mà xấu hổ, có nội dung đàng hoàng, trai gái yêu nhau thì có nhu vầu. Ăn chung được, uống chung được thì ngủ chung cũng được chứ sao!

- Wow! - Lắc thán phục - Lẽ nào nhờ chuyển đi lên Paris rồi qua Hà Lan với em mà chị được tẩy não?

- Xí! - Su bĩu môi - Già hơn mày cả chục tuổi mà phải để mày dạy chuyện đó sao?

Rồi chị bí mật kéo Lắc sát vào người, thì thầm:

- Tao tuy nhiều mỡ như vậy nhưng không ể đâu nha em. Có anh chàng cùng lớp người ở thành phố Lille tỏ tình rồi!

- Rồi có tính cho sống thử không? Lắc hồ nghi.

- Bây giờ thì chưa, cũng còn tùy nhiều yếu tố khách quan và chủ quan, cho cũng là nhận mà nhận cũng là cho - giọng Su nửa đùa nửa thật làm Lắc hoang mang - Chị quá 30 rồi, " còn" hay " mất" không có gì quan trọng. Chỉ có mày là khôn hồn giữ thân nhe mậy!

- Biết rồi! - Lắc mặt hiền queo - dù sao mình cũng người Việt Nam mà. Bởi vậy tui mới dang anh Lúc ra, chứ tui mà sợ kị tên cái nổi gì! Lúc Lắc Lúc Lắc! Nghe còn vui tai nữa!

Hai chị em ôm nhau cười nắc nẻ.

Ct.Ly

Nguồn:

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 8 tháng 10 năm 2004

